

224

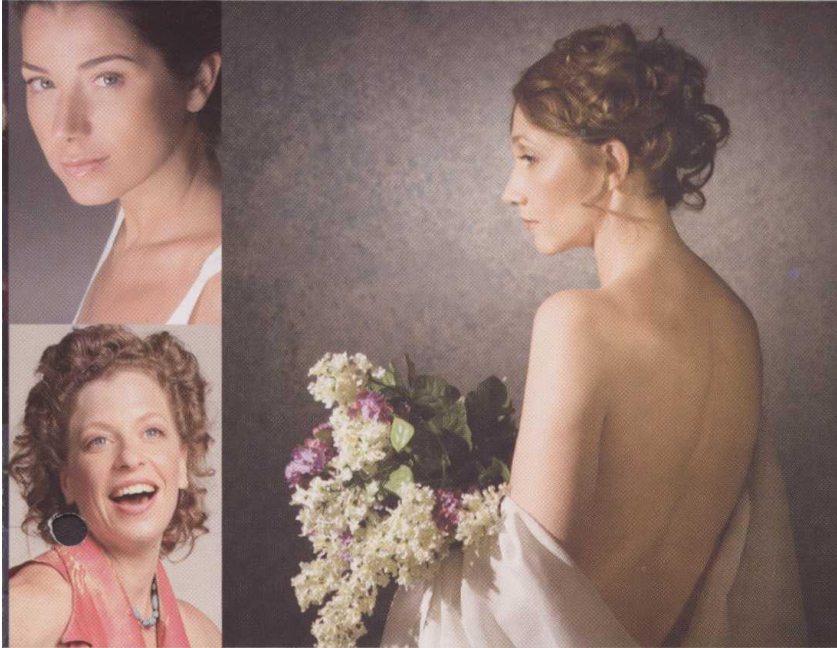
אתם יודעים איך זה יגמר, אבל לא תוכלו לוותר על
רומן המופת של כל הזמנים...

אנה קתינה

קלאסיקה בעיבוד חדשני

תיאטרון
באר שבע

הבימה
התיאטרון הלאומי

עיבוד: הלן אדמונטון
עפ"י הרומן מאת לב טולסטוי

תרגום: רבקה משולח
בימוי: אילן רונן

תפאורה: כנרת קיש
תלבושות: ילנה קרליך

מוסיקה: יוסי בן-נון

תאורה: פליס רוס

כוריאוגרפיה: מרינה בלטוב
שפה ודיבור: יוני לוקאס

בהשתתפות:

יבגניה דודינה*, רמי הייברגר,
יובל סגל, אלכס אנסקי,
דורית לב ארי, אורי הוכמן,
חיים חובה, הילה יודור,
רותי לנדאן, אורי אברהמי,
לאה קמחזי

* באדיבות תיאטרון גשר

מח' מכירות לקבוצות/ועדים
איזור הדרום: 08-6206242, 08-7549358
מח' מכירות חוץ: 08-8677246, 08-7814200
אתר התיאטרון: www.b7t.co.il
קופת התיאטרון: 08-6206230/1

אנה קרנינה קלאסיקה בעיבוד חדשני

אנה היא אשת חברה פופולארית ומכובדת, הנשואה לבעל שאותו אינה אוהבת, ואם לבן. קונסטנטין לויין הוא בעל אחזה עשיר, שאינו חש בנוח בחברה הרוסית האריסטוקרטית ומעדיף את חיי הכפר. אנה נאלצת להתמודד עם נקמתו של בעלה ועם הבידוד החברתי שניכפה עליה מפאת בגידתה בו. לויין מתקשה להתגבר על סירובה של קיטי להינשא לו משום שהעדיפה את וורונסקי על פניו. הוא מתמסר יותר ויותר לעבודה הפיסית ולכתיבה מקצועית. הרהוריו של לויין על משמעות החיים פוסקים משהוא זוכה לבסוף באהבתה של קיטי. המשמעות שאנה מוצאת באהבתה הייצרית לוורונסקי דועכת בבלייל של חשדות ומורפיום עד שהיא משליכה את עצמה מתחת לגלגלי רכבת.

תיאטרון הבימה
התיאטרון הלאומי
באר שבע

מפעל הפיס
הטבות והנחות
למטיי מפעל הפיס

Классика
в современной
интерпретации

АННА КАРЕНИНА

Инсценировка: Елена Адмонсон

По роману Льва Толстого

Перевод: Ривка Мешулам

Режиссер: Илан Ронен

Декорации: Кинерет Киш

Костюмы: Елена Карлих

Освещение: Филипп Рос

Музыка: Йоси Бен Нун

Хореография: Марина Балтов

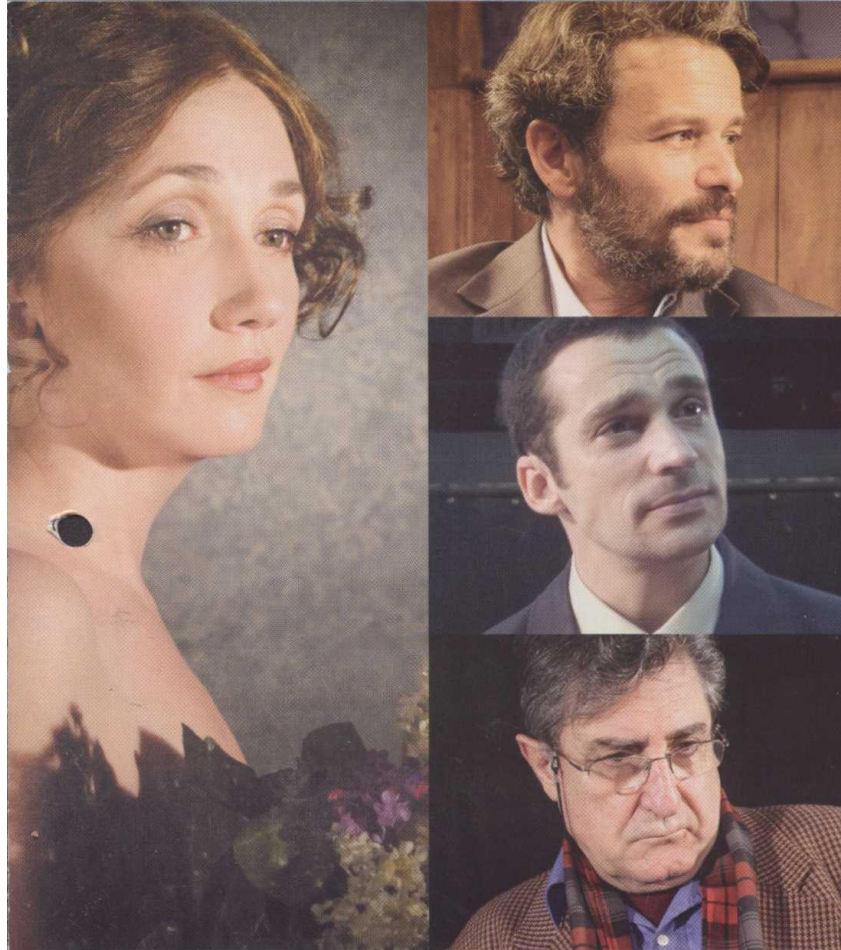
Дикция: Йони Лукас

В спектакле принимают участие:

Евгения Додина, Рами Ойберг,
Юваль Сегаль, Алекс Анский,
Дорит Лев Ари, Ури Гохман, Хаим
Хова, Ила Видор, Рути Ландау, Ури
Авраами

*Постановка в сотрудничестве
с театром города Беер Шевы
и при поддержке театра "Гешер".*

Театр города Беер Шевы Для заказов:
отдел по распространению
билетов для групп:
050-7549358 / 08-6206242
отдел по распространению
билетов по всей стране:
050-7814200 / 08-8677246
www.b7t.co.il
Касса театра: 08-6206230/1

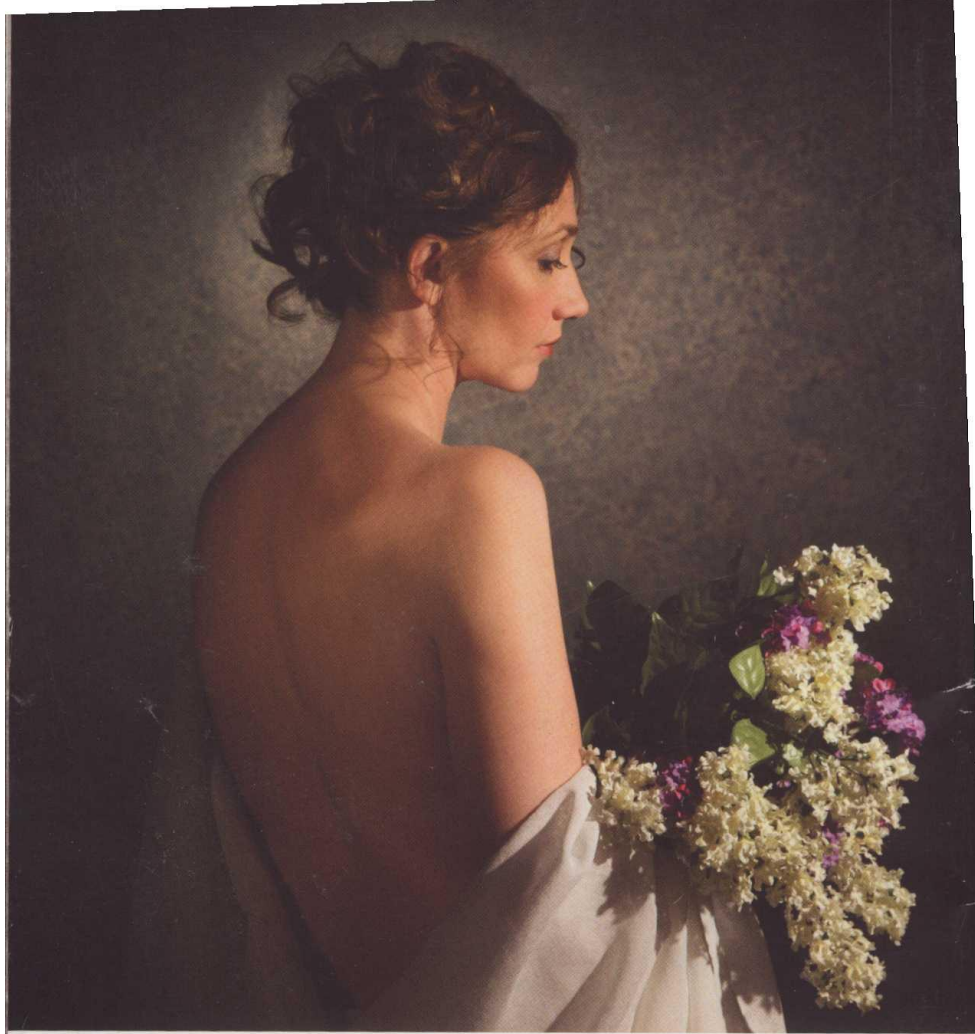

АННА КАРЕНИНА

Классика в современной
интерпретации

תיאטרון
באר שבע

הבימה
התיאטרון הלאומי

אנה קתרינה

הבימה
התיאטרון הלאומי

תיאטרון
באר שבע

המוסד הממלכתי לתרבות
בשיתוף פעולה עם משרד התרבות והעניינים

Anna Karenina

ADAPTED BY HELEN EDMUNDSON

FROM THE NOVEL BY LEV TOLSTOY

THE CAST:

ANNA

Evgenia Dodina

LEVIN

Rami Heuberger

KARENIN

Alex Ansky

VRONSKY

Yuval Segal / Koby Livne

DOLLY / COUNTESS VRONSKY

Dorit Lev-Ari

STIVA / PETRITSKY

Uri Hochman

KITTY

Hila Vidor

PRINCESS BETSY / AGATHA

Ruth Landaw

VASILY / DEATH

Haim Hova

DEATH / NIKOLAI / PRIEST

Elian Valaji

WOMAN IN TRAIN /

GOVERNESS / NURSE

Lea kamhazi

SERIOZHA

Itay Czeret-Liphvshitz / Yaakov Guskov

TRANSLATED BY Rivka Meshulah

DIRECTED BY Ilan Ronen

SET DESIGN BY Kinereth Kisch

COSTUME DESIGN BY Yelena Kelrich

MUSIC BY Yossi Ben-Nun

LIGHTING DESIGN BY Felice Ross

MOVEMENT BY Marina Beltov

SPEECH COACH Yonny Lucas

PRODUCTION MANAGER Rinat Aripol

ASSISTANT DIRECTOR Ranit Peled-Brettler

PROGRAM EDITOR: RUTH TONN-MENDELSON

RESEARCH: SHMUEL ROTTEM

COVER PHOTOGRAPHY: GERARD ALLON

REHEARSAL PHOTOGRAPHY: YOSSEI ZWEKER

GRAPHIC DESIGN & PRODUCTION: TAMAR BAR-DAYAN

OPENING:

18 NOVEMBER, 2007,

THE BEER SHEVA THEATRE

LENGTH: 2 HOURS AND 30 MINUTES,

INCLUDING INTERVAL

אנה קרנינה

עיבוד הלן אדמונדסון

עפ"י הרומן מאת לב טולסטוי

משתתפים:

אנה

יבגניה דודינה*

לזין

רמי הויברגר

קארנין

אלכס אנסקי

ורונסקי

יובל סגל / קובי ליבנה

דולי / הרוזנת ורונסקי

דורית לב-ארי

סטיבה / פטריצקי

אורי הוכמן

קיטי

הילה וידור

הנסיכה בטסי / אגאטה

רותי לנדאו

ואסילי / המוות

חיים חובה

המוות / ניקולאי / כומר

אליאן ולגי

אישה ברכבת / אומנת /

אחות

לאה קמחזי

סריוז'ה

איתי צרט-ליפשיץ / יעקב גוסקוב

תרגום רבקה משולה

בימוי אילן רונן

תפאורה כנרת קיש

תלבושות ילנה קלריך

מוסיקה יוסי בן-נון

תאורה פליס רוס

תנועה מרינה בלטוב

שפה ודיבור יוני לוקאס

מנהלת הפקה רינת אריפול

עוזרת במאי רנית פלד-ברטלר

המוסיקה בהצגה משלבת קטעים
מתוך היצירות:

Liebesfreud, יצירה לכינור ופסנתר
מאת קרייזלר

האריה "אדיו דל פסאטו" מתוך "לה טראוויאטה"
מאת ורדי

מזורקה אומוס 67 מספר 2 מאת שופן

* באדיבות תיאטרון גשר

תודות: גוני שהם, רחלי מנדלסון

עריכת תכניה: רות טוך-מנדלסון

תחקיר: שמואל רותם

צילום הכריכה: ז'ראר אלון

צילום בחזרה: יוסי צבקר

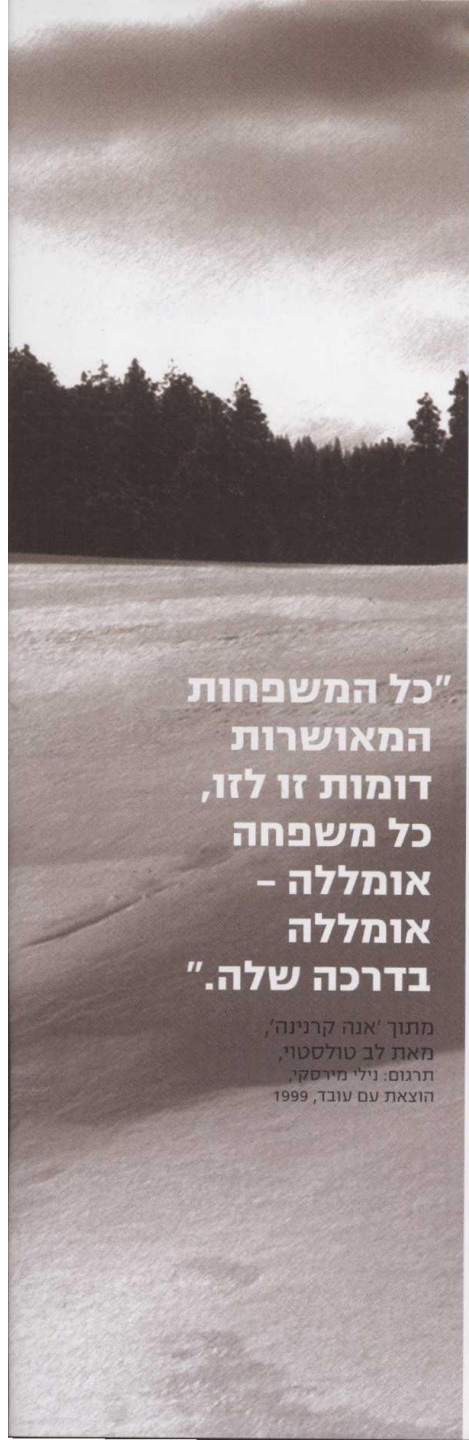
עיצוב והפקת תכניה: תמר ברדיין

הצגה ראשונה:

18 בנובמבר 2007,

בית הצעירים, תיאטרון באר שבע

משך ההצגה: שעתיים וחצי כולל הפסקה

**"כל המשפחות
המאושרות
דומות זו לזו,
כל משפחה
אומללה -
אומללה
בדרכה שלה."**

מתוך 'אנה קרנינה',
מאת לב טולסטוי,
תרגום: נילי מירסקי,
הוצאת עם עובד, 1999

המחזה

רוסיה 1877.

אנה קרנינה, אשה נשואה, מתאהבת
נואשות בוורונסקי, רוזן יפה-תואר.
היא נוטשת את בעלה ובנה כדי להיות
עם מאהבה. ככל שעובר הזמן וככל
שהחברה מנדה אותה, היא מתמלאת
חרדה וחושדת בנאמנותו של ורונסקי
כלפיה. כשעולמה של אנה מתפורר,
נשור לתוכו סיפורו של לויין, אידאליסט
נלהב, ויחסיו הסוערים עם קיטי, צעירה
יפהפיה - סיפור אהבה ויצרים על רקע
היאוש הגובר של אנה.

THE PLAY

Russia 1877.

Anna Karenina, a married
woman falls passionately in
love with the devastatingly
handsome Count Vronsky.
She deserts her husband and
child to live with her lover. But
as society shuns her, fear and
suspicion of Vronsky's love
and fidelity grow. As Anna's
world disintegrates, Helen
Edmundson's adaptation
interweaves her story with that
of Levin, the fervent idealist,
and his stormy relationship
with the beautiful young Kitty -
a story of hope set against that
of Anna's despair.

לב ניקולאייביץ' טולסטוי

סיפור חייו של סופר גדול

עיבוד לאיור מאת אנדריי אוסטאפ

לב ניקולאייביץ' טולסטוי נולד בשנת 1828 ומת בשיבה טובה בשנת 1910. הוא נודע בזכות שורה של יצירות מופת, שהמוכרות מביניהן – 'מלחמה ושלום' ו'אנה קרנינה' – נחשבות לשיאו של הרומן הריאליסטי. הנובלה הידועה שלו – 'מותו של איוון איליץ' נחשבת לאחת הנובלות הטובות ביותר שנכתבו אי פעם. טולסטוי החזיק בעמדות אנרכיסטיות ופציפיסטיות והשפעתו הרוחנית על דורו היתה רבה. הוא כונה "הצאר השני של רוסיה", "מצפון הדור" ו"הסופר הגדול של האדמה הרוסית".

בן אצילים העומד לצד של האיכרים

טולסטוי נולד באחוזת משפחתו "יסנאיה פוליאנה" בלב יער קאזאן כ־165 ק"מ דרומית ממוסקבה. בגיל צעיר התייתם מהוריו וכשהגיע לגיל 19 קיבל את חלקו בירושה, שכלל את האחזה, כמה כפרים קטנים סביבה וכ־330 איכרים צמיתים. היומיום של טולסטוי התנהל בצניעות בדרך־כלל ובאווירה הכפרית והפסטורלית כתב את מרבית מיצירותיו. אנרי טרויה בביוגרפיה שכתב על טולסטוי, מספר כי נהג להתעורר בטרם האיר השחר, להתעמל, לרחוץ

**"קוראים"
חוששים מפני
טולסטוי כיוון
שאינם יכולים
להימלט
מאימת המבט
שהוא נועץ
בגיבורים שלו
ובקוראים
עצמם.**

וירג'יניה וולף, סופרת
אנגליה (1882-1941)

את פניו בקערת מים, ללבוש בגדים פשוטים, לצאת לשאוב מים מהבאר ולחטוב עצים, לשטוף את חדרו ולצחצח את מגפיו. מאידך, טולסטוי היה רוזן ותחושת האריסטוקרט היתה מושרשת בו. כשהיה מואס בשלוות הכפר, היה יוצא לסנט-פטרסבורג ושם מתהולל, מהמר, מפסיד כספים ונכנס לחובות. כדי לפרוע את חובותיו מכר באחת הפעמים שלושים מצמיתיו. יחד עם זאת, הטיף טולסטוי לשוויון מלא בין בני-האדם ונטה לתפישות אנרכיסטיות. הוא האמין כי ההיסטוריה האנושית היא היסטוריה של כוחניות צרופה וראה בכל ארגון אנושי מנגנון שמטרתו הפעלת כוח. הוא קרא לצמצום המגע עם מוסדות השלטון ככל שניתן. בעקבות הרושם העז שהותירה בו מלחמת קרים בה נטל חלק, הטיף טולסטוי לפציפיזם, סלד מכל גילוי של אלימות והתנגד לכל פעולה אקטיבית כנגד השלטונות.

בהמשך לתפישותיו, כבר בתחילת שנות השלושים לחייו החליט שעליו לעסוק בחינוך העם. הוא אסף תלמידים באחוזתו והנהיג לימוד אנרכי ולא שיטתי, המבוסס על חופש מלא ביחסי מורה-תלמיד. במחצית השנייה של חייו פיתח טולסטוי תורה, שהושפעה מהוגים צרפתים וגרמנים,

מתורות מזרחיות ומהתפעלותו העקבית מהאיכרים. הוא הטיף לשיבה אל הטבע, הסתפקות במועט, אהבת האדם והתנגדות לאלימות וליצריות. הוא ביקר בחריפות את הכנסייה, את האצולה ומוסדות המדינה. טולסטוי הפיץ את רעיונותיו בתחום החינוך ואת שאר עיקרי תורתו בספרים שהופצו במחירת. תורתו עשתה הדים ברוסיה וסביבו החלו להתקבץ חסידים.

בסופה של המאה ה-19 התגייס טולסטוי למאבק למען הדוחזורים, אנשי כת נוצרית אשר עקרונותיה דמו לתפישתו. כשהכריזו על סירובם לשרת בצבא, דוכאו על-ידי השלטונות, אדמותיהם הופקעו, מנהיגיהם נכלאו והוגלו, אך טולסטוי העז לצאת בגלוי בעדם ותרם להם כספים. רק השתדלותה של אשתו בראיונות אישיים אצל הצאר, מנעה תגובה חמורה מצד השלטונות. הכנסייה היתה סובלנית פחות ובשנת 1901 פורסם כתב חרם כנגדו מטעם ראש הכנסייה הרוסית. גם אנטון צ'כוב, סופר, מחזאי וידידו של טולסטוי, גילה ספקנות כלפי תורתו. "העם הרוסי", כתב צ'כוב ביומנו, "לא ישתחרר ממצוקתו באמצעות סנדליו של מוז'יק (איכר) או בשינה על התנור לצדו של פועל".

בין מסירות רוחנית להעמדת פנים

כבר בגיל צעיר היה טולסטוי מודע לכישרונו והתפאר בו. "אני בטוח לגמרי כי חוננתי בגאונות", כתב ביומנו, "אחת ולתמיד אני צריך להתרגל למחשבה שאני יצור יוצא מן הכלל, אדם שהקדים את דורו". בחייו לא הוטרד מכל דאגות חומריות, מו"לים לא האיצו בו והוא לא היה תלוי בתמלוגי ספריו. טולסטוי נהג לכתוב שמונה שעות ביום. בשאר זמנו טייל ברגל, רכב על סוסיו ועסק בעבודות חקלאיות. הוא נהג לארח אורחים רבים וקרובים באחוזתו.

אשתו, סופיה אנדרייבנה (שנישאה לו ב-1862 כשהיא בת 18 והוא בן 34), לקחה על עצמה את כל טרדות היומיום. היא טרחה על העתקת כתביו, רקמה ותפרה, ילדה לו במשך 47 שנות נישואיהם 12 ילדים, ניהלה את משק ביתו, גידלה את ילדיו, טיפלה במשרתיו, הפיצה את ספריו

**"לו היקום היה
יודע לכתוב
בעצמו,
ללא עזרה
מסופרים,
הוא היה כותב
כמו טולסטוי."**

איסאק באבל, סופר,
מחזאי ועיתונאי רוסי
(1894-1940)

יחד עם זאת - מעולם לא זכתה להכרת תודה, אלא נדונה לטרוניות בלתי פוסקות ולכפיות טובה מצד הסופר המאוהב בעצמו וההפכפך. כפי שהוא עצמו כותב בפתחת 'אנה קרנינה':
"כל המשפחות המאושרות דומות זו לזו, כל משפחה אומללה - אומללה בדרכה שלה."

בשנת 1881 עבר טולסטוי להתגורר במוסקבה עם רעייתו, ילדיהם וכמה ממשרתיהם. הוא היה אז בן 53, בשיא פעילותו הספרותית ובעל הערכה חובקת כל. בבית שאליו עברה המשפחה היו מתאספים בערבים סופרים, משוררים, ציירים ומוזיקאים. במשך היום טולסטוי נהג לכתוב ולקרוא, והקדיש גם זמן להתכתבות עם אינטלקטואלים, מנהיגים ונזקקים מרחבי העולם. מעריכים שבחייו קיבל טולסטוי כחמישים אלף מכתבים מעשרים וחמש ארצות וענה לרובה. באוקטובר של שנת 1910, בהיותו בן 82, חלפו לנגד עיניו של הסופר הסתירות בחייו. קרוע בין דרישותיה של סופיה, שיותיר בידי המשפחה את זכויות היוצרים על כתביו וידאג לרווחת צאצאיו הרבים, לבין תביעותיו של תלמידו וחסידו המסור צ'רטקוב להוריש את כל רכושו לפיתוח רעיונותיו ולהתנכר למשפחתו - נתמלא טולסטוי כעס ורחמים עצמיים. אנרי טרויה מתאר זאת כך: "הוא הטיף לאהבה אוניברסלית, אבל אמלל את רעייתו המסורה. הוא דיבר בזכות העוני, אך חי חיי מותרות. הוא שאף להתמזג עם אלוהים, אך בזז את זמנו במריבות קטנוניות. הוא בז לתהילה, אך טיפח את יוקרתו". טולסטוי החליט לסיים אחת ולתמיד את העמדת הפנים ותוך זמן קצר היה עם רופאו בדרכו ברכבת לאחת הקהילות שחיה בהשראת תפישת עולמו בקווקז.

הנסיעה לא הושלמה. טולסטוי חלה במהלך הדרך ושכב מוקף בחסידי, שלא אפשרו לאשתו לבקר. בשבעה בנובמבר 1910, שבוע לאחר שנמלט מביתו, הלך טולסטוי לעולמו. הוא נקבר באחוזתו ללא נוכחות דתית, אך בהשתתפות קהל של אלפים ביניהם איכרים רבים. בזמן המהפכה של 1917, היתה אחוזתו של טולסטוי אחת היחידות שניצלה מהרס.

אישה מופלאה ואומללה

ציטטה מתוך הרומן

בעודו עוקב אחרי השיחה המרתקת לא חדל לוין לזון עיניו באנה ולהתפעל ממנה - מיופיה, תבונתה, השכלתה, ועם זאת גם פשטות הליכותיה וחום לבבה. הוא הקשיב, הוא השתתף בשיחה, וכל אותה שעה הגה בה, במתרחש בנפשה פנימה, והשתדל לנחש את רגשותיה.

הוא, ששפט אותה קודם בחומרה שכזאת, נתפס עכשיו לאיזה הגיון מוזר וסינגר עליה בלבו, ועם זאת חמל עליה וחשש שמא אין ורונסקי מבין אותה כראוי.

"איזו אשה מופלאה, מלבבת, ואומללה!" אמר בלבו בצאתו עם סטפאן ארקאדיץ' אל האוויר הכפורי. "אשה בלתי רגילה! לא רק חכמה, אלא גם חמה כל-כך, לבבית. כמה חבל עליה!"

מתוך 'אנה קרנינה',
מאת לב טולסטוי,
תרגום: נילי מירסקי,
הוצאת עם עובד, 1999

טולסטוי 'ו'אנה קרנינה'

מתוך הביוגרפיה של הסופר,
מאת אנרי טרויה

טולסטוי שקד על כתיבת 'אנה קרנינה' במשך ארבע שנים (מ-1873 ועד 1877), הרומן התפרסם בהמשכים בירחון "הכרוז הרוסי" והקהל בלע אותו ברעבתנות. בתיאורי החברה הגבוהה היה משום גירוי לקוראים, פרשת האהבים של אנה קסמה להם ותיאור ההידרדרות של עולמה הדהים אותם בהעזה שבו. למרות דברי לעג ועלבון שהושמעו מצד הביקורת, הרומן זכה לשבחים מכל עבר. ניקולאי סטראכוב, מבקר ספרות וידידו של טולסטוי, כתב לו בכברואר 1877: "הרומן שלך מלהיב את כולם, לא ייאמן כמה רבים הקוראים בו. כך קראו בשעתו את פושקין ואת גוגול, מתנפלים על כל עמוד וזונחים כל מה שנכתב על-ידי אחרים."

יצירה הולכת ומתפשטת

אחרי שכתב את 'מלחמה ושלום', יצירה בה הפיח חיים בדמויות כה רבות, טווה חוטים של עלילות כה סבוכות, דן לעומק ברעיונות כה רבים, אפשר היה להניח אולי כי טולסטוי מיצה משאבי מחשבה ורגש שהיו מספיקים לאמן רגיל לכל תקופת יצירתו. אך הנה, בקלות מפליאה, עיצב ב'אנה קרנינה' שורה של דמויות חיות ושובות לב לא פחות מאלו שתיארן באפוס ההיסטורי שלו. עוצמה כזו של התחדשות נבעה, ללא ספק, מהעובדה שהוא עצמו ספג מן העולם, עם כל יום שחלף, חיוניות חדשה. אם לא היה כה רב-צדדי, כה פתוח לרחשי העולם, ודאי היתה גם השראתו מצטמצמת ודמיונו מידלדל.

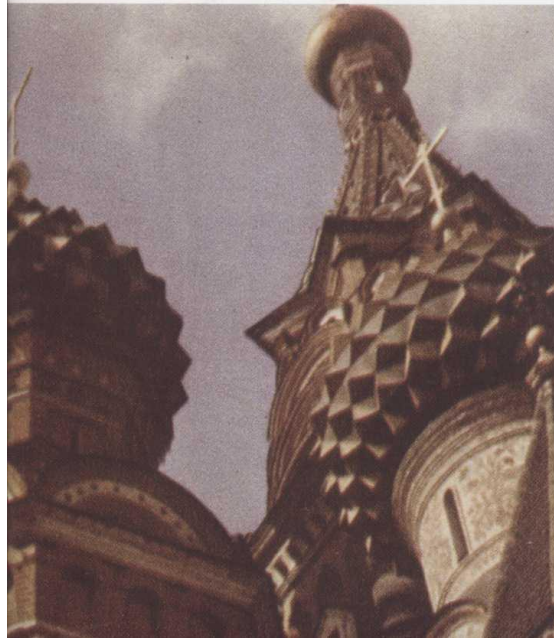
לעומת התנגשות היסטורית בין עמים המתוארת ב'מלחמה ושלום', הרי שב'אנה קרנינה' מתמקד טולסטוי בכמה דמויות בלבד וחודר לחדרי ליבן החשוכים ביותר. העלילה מתרחשת בפנימיותה האפולולית של התודעה, המאבקים הם מאבקי הרגשות, והם אינם אכזריים פחות מאלה שתוארו ב'מלחמה ושלום'. כשם שתוצאותיו של עימות צבאי אינן תלויות בחכמי האסטרטגיה, כן גם גורלו של אדם אינו נחרץ מרצונו. מעשיהם של אנשים נגזרים מהנסיבות, מהסביבה שבה הם חיים, מחוג ידידיהם הקרובים, מאלף ואחד גורמים מקריים שאינם ניתנים

להערכה מראש ומכונים בשם "גזרת הגורל". הגורל השולט ב'אנה קרנינה' אינו אל המלחמה, אלא האל של תשוקת האהבה, שהוא במובנים רבים נורא הרבה יותר וחסר פשר. הסיפור הריאליסטי לכאורה, מלא בכישוף וקסם ומתגבש לידי טרגדיה אנושית מעוררת חרדה ושופעת עצבות. על עוצמת המבט של טולסטוי מעידים גם מי שהתוודעו אליו אישית לעת זקנתו: התחושה היתה שהוא בוחן כליות ולב ומבין לאשורו גם את מה שלא נאמר. יצירתו מאופיינת באחיזה כמעט מושלמת בקונקרטי, על כל פרטיו. הרומן 'אנה קרנינה' סוחף את קוראיו לתוך הרמוניה המורכבת מאוסף עצום ובלתי נתפש כמעט של פרטים. הדמויות והאירועים השונים מתאחדים ומשתלבים ברוחב יריעה עצום. הזוהר והקודר דרושים במידה שווה. שילוב התמונות, סבר טולסטוי עצמו, נובע מתהליך מיסטי שלסופר אין שליטה עליו. "התדעו", אמר למקורביו, "קורה לי לעתים שאני יושב ליד השולחן במטרה לכתוב משהו, ופתאום אני מוצא עצמי צועד בדרך רחבה הרבה יותר והיצירה הולכת ומתפשטת."

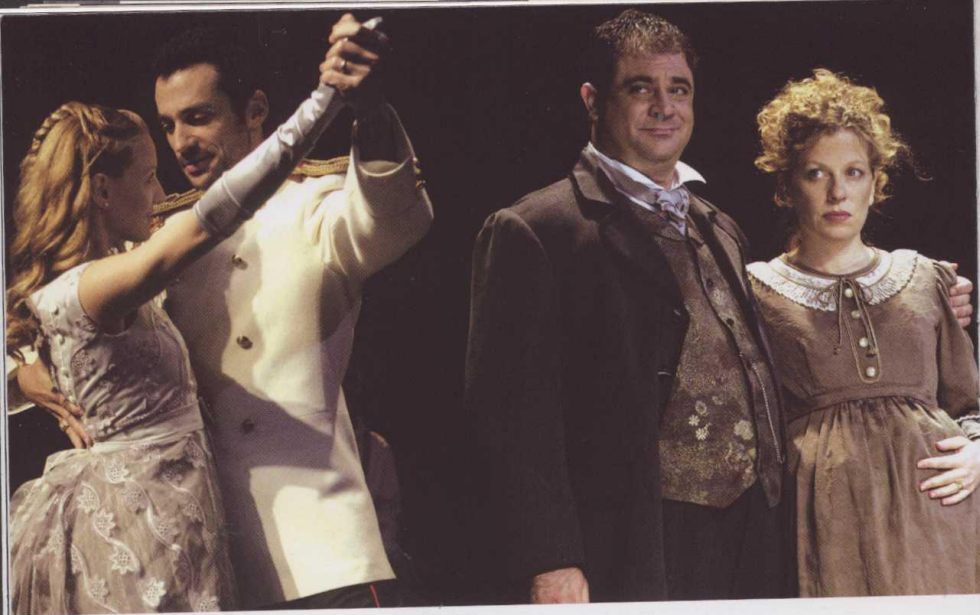
הרומן מלא בסטיות מן הנושא המרכזי, בשפע רעיונות שלכאורה אינם לגופו של עניין. ניכרות בו כל הבעיות שהעסיקו את הסופר מבחינה אינטלקטואלית: טולסטוי מחווה ביצירתו את דעתו על הכלכלה הכפרית, על משמעותם של החיים, על חינוכם של ילדים ואף על יחסי הגומלין שבין פסיכולוגיה לפיזיולוגיה. אפשר לומר ש'אנה קרנינה' שימש לטולסטוי פורקן אינטלקטואלי. אלא שאת השקפותיו הוא אינו חושף באופן ישיר, אלא מסתתר מאחורי גיבוריו ושם בפיהם דעות הקרובות ללבו. למען האובייקטיביות הוא אף מעצב דמויות בעלות דעות המנוגדות לשלו.

גם כאשר התעניינותו של הקורא נחלשת מחמת ריבוי הפרטים, הרי שטולסטוי מצליח לעורר את עניינו מחדש ושובה את לבו. התמונות שטווה טולסטוי, המטביעות חותם של אמת על היצירה, כולן מעשי פלאים של תיאור דייקני, שרטוט רב ממדים ורגש מאופק, חדות ראייה פסיכולוגית ובחירה קפדנית של פרטים מוחשיים.

**"אנה קרנינה' היא
יצירת אמנות
מושלמת, הרואה אור
בזמן הנכון, שונה
לחלוטין ממה
שמתפרסם באירופה;
הרעיון המרכזי שבה
הוא רוסי במהותו.
יש ברומן זה משהו
מהבשורה החדשה
שלנו, בשורה שטרם
שמעו עליה באירופה,
אבל עמי המערב יהיו
זקוקים לה, תהיה גאוותם
הלאומית אשר תהיה."**

פיודור מיכאילוביץ'
דוסטויבסקי, סופר רוסי
(1811-1881)

דמויות הכופות את רצונן על המחבר

טולסטוי חשב לקרוא לרומן שלו 'שני זוגות' או 'שני זוגות נשואים', אך העלילה שהחל לטוות קרמה עור וגידים והתפתחה לכיוון אחר מזה שתכנן. תחילה ניכר היה שטולסטוי אינו אוהב את אנה ואף דן אותה לכף חובה בשם המוסר. הוא ראה אותה כהתגלמותה של התאוותנות, וככל שייראה הדבר מוזר, אף שלל ממנה את היופי. אישה זו, שסימלה בעיני דורות של קוראים את החן וההידור הנשי, מתוארת ברשימותיו הראשונות של טולסטוי כאישה שמנה שאפה משרבב כלפי מעלה. כיעורה ניכר גם באישיותה המוסרית - באחת הטיוטות של היצירה כינה אותה טולסטוי "שטן". היא זו המביאה את הרע לעולם וקורבנותיה הם בעלה ואהובה. קארנין, הבעל, פקיד בכיר, מתואר בתחילה כאדם משכיל ותרבותי, חביב ובעל לב רגיש. ורונסקי, אהובה של אנה, עוצב תחילה על-ידי טולסטוי כקצין כן וטוב לב. שתי הדמויות הנעלות, הבליטו את שחור נפשה של אנה.

אלא שלאט לאט גבר עניינו של טולסטוי ב"חוטאת" והוא החליט להעניק לה את היופי. באשר לדמותה המוסרית של אנה - היא אינה מצטיירת בסופו של דבר כאחראית לטרגדיות שהיא מחוללת, כאילו איזה כישוף רע נשתל בה על-ידי הגורל ביום היוולדה. טולסטוי מגלה סלידה דווקא מן האנשים הבריאים, הרגילים, הסובבים אותה. אם תחילה אנה היתה אמורה להיות התליין וקארנין וורונסקי הקורבנות, עד מהרה הופך טולסטוי את היוצרות - אף אחד משני הגברים הללו אינו ראוי לה. במין זעם מפוכח, נוטל מהם טולסטוי את כל התכונות הטובות שהעניק להם באורח ספונטאני. הוא משפיל אותם, תוך שהוא מרומם את אנה.

קארנין מעוצב בסופו של דבר כאדם יבש, אנוכי, פקיד צר מוחין, אשר חובותיו המנהליות מסתירות מעיניו את ממשות החיים. כל מעשה שלו נעשה בהתאם לחוקים ולמנהגים המקובלים. אשתו אינה אלא פריט במשק ביתו. הוא מאבד את עשתונותיו כל אימת שהחיים ניצבים בפניו

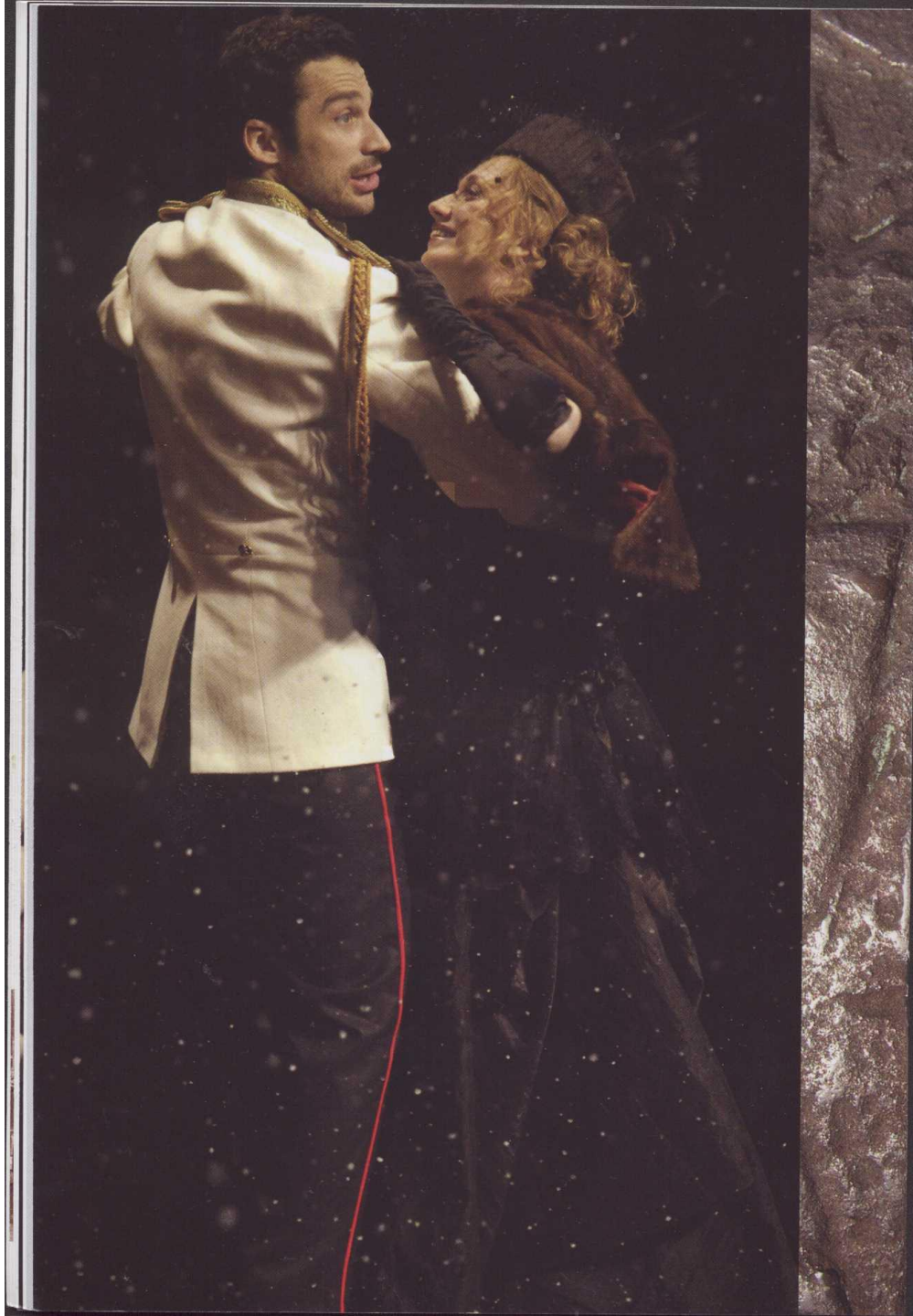
לא בעטיפה של דין וחשבון רשמי. קליפתו הנוקשה של קארנין נסדקת מפעם לפעם, אולם ככלל הוא איש החברה הגבוהה ועושה את אשר החברה תובעת ממנו. הוא אורג קורים של כזב סביב אנה, אותם היא שואפת לקרוע. בדומה לקארנין, גם דמותו של ורונסקי, מאהבה של אנה, עוברת תהליך של שחיקה והשפלת קומה. ככל שלבו של טולסטוי הלך שבי אחר אנה, כך רחק מורונסקי. בעולמו של הקצין, פרשיות אהבה אינן שונות במהותן מתענוגות הצייד. אם אנה האמינה תחילה לחשוב כי מצאה בו בן ברית וידיד ולא רק מאהב, הרי שהיא מתבדה. אטימותו של ורונסקי גוזרת עליה בדידות. הקשר בין אנה וורונסקי הולך ונרקב.

לא רק יחסי האהבה שבין השניים הולכים ומתדרדרים, אלא שיסודות אישיותם אינם עומדים במבחן החיים המשותפים. מנודים מן החברה שאינה סולחת להם על שהפרו את כלליה, הם מרחפים במין ריקנות מלאכותית, ללא משען, ללא ידידים, ללא מטרה. אנה חסרת אונים, נעשית עצבנית וקנטרנית, אינה מצליחה בשום אופן להוציא את ורונסקי מאדישותו, נתקפת בהלה ומבינה שלא נותר לה מוצא.

דמותו של לויין כהתגלמותו של המחבר

ככל שהתקדם בכתיבת יצירותיו, כך הזדהה יותר עם גיבוריהן. מעניין לראות כיצד טולסטוי עצמו מתגלם בדמותו של קונסטנטין לויין. טולסטוי מייחס לו ללא היסוס אירועים שונים שהתרחשו בחייו הוא, מזין אותו בדמו שלו, ברעיונותיו, בספרים שקרא. האהבה שרוחש לויין לקיטי, הצעת הנישואין, טקס הנישואים (כולל הספקות של הרגע האחרון), ימיו הראשונים של הזוג בביתם הכפרי, לידתו של ילדם הראשון - כל אלה אינם אלא שחזור זיכרונותיו האישיים של המחבר. בתיאור מותו של איוואן, אחיו של לויין, מספר טולסטוי לפרטי פרטי את גסיסתו של אחיו דימיטרי. יחסיו של לויין עם האיכרים משקפים בדיוק את ניסיונו של טולסטוי באחזתו, באישיותו מגלם לויין את לבטיו המיוסרים של בעל אחוזה לנוכח הבעיה האגררית: השקפותיו מביאות אותו לכלל מסקנה כי מן הצדק הוא שהאיכרים יקנו מאדוניהם את הקרקעות, אבל האציל שבו סובל בראותו את האחוזות הגדולות מתפרקות. לדאגות של בעל אחוזה נוספים גם לבטים מטאפיזיים: האהבה, כך הוא מגלה, הינה חומת מגן רופפת נגד סיוט המוות - סיוט אשר מאז טיפל באחיו הגוסס מטריד את מנוחתו. הוא חש כי אינו יודע דבר על הבעיה הדחופה והמכאיבה מכל שאינו מצליח ללבנה - קץ חייהם של בני אדם עלי אדמות. את טולסטוי עצמו תקף לאחר השלמת 'אנה קרנינה' משבר רוחני עמוק, שהתבטא בחיפושים נואשים אחר דת ואמונה שיעניקו משמעות לחייו. המשבר הביא אותו להקדיש את כתיבתו בעיקר להגיגים בענייני חינוך, דת ומוסר, וניסה לבסס את חייו על עקרונות חיריים של צניעות וצמחונות.

עפ"י הפרק העוסק ב'אנה קרנינה' מתוך: 'טולסטוי' מאת אנרי טרויה, ראה אור בהוצאת כתר בתרגומו של מרדכי שניאורסון

יוצרי ההצגה

הלן אדמונדסון (עיבוד)

למדה דרמה באוניברסיטת מנצ'סטר. המחזה הראשון שלה 'לעוף' הוצג ב'נשינוול סטודיו' ב-1990. מלבד העיבוד 'לאנה קרנינה', עיבדה עבור קבוצת התיאטרון הבריטית "Shared Experience" את 'מלחמה ושלום' מאת טולסטוי ואת 'הטחנה על הנהר פלוס' מאת ג'ורג' אליוט. העיבודים של 'אנה קרנינה' ושל 'הטחנה על הנהר פלוס' זכו שניהם לפרס "טייס-אאוט" לתיאטרון והעיבוד 'מלחמה ושלום' היה מועמד לפרס המחזה הטוב ביותר ב"סט-אנד" מטעם איגוד הכותבים הבריטי לשנת 1996. בין עבודותיה האחרות: 'קרחת היער' בתיאטרון ה"בוש" בלונדון (פרס ג'ון וויטינג); הדרמות 'יום אחד' עבור רשת ה"בי.בי.סי" ו'אסתלה' עבור ערוץ 4 הבריטי. מחזותיה 'קרחת היער', 'הטחנה על הנהר פלוס', 'אנה קרנינה' ו'מלחמה ושלום' ראו אור בבריטניה.

רבקה משולה (תרגום)

ילידת תל אביב. בוגרת החוגים לספרות עברית ולתיאטרון באוניברסיטה של תל אביב. תרגמה למעלה מ-90 מחזות עבור כל התיאטרונים בארץ. בין עבודותיה בשנים האחרונות - תיאטרון הבימה: 'מעגל הגיר הקווקז', 'שלוש נשים גבוהות', 'העז, או מי זאת סילביה?', 'בית ברנרדה אלבה', 'קפואים'. התיאטרון הקאמרי: 'לכל השדים והרוחות', 'נורה', 'האשה בשחור', 'דמוקרטיה', 'לילה טוב אמא'; תיאטרון הרצליה: 'גברת קליין'; תיאטרון החאן: 'נישואים'; בית ליסין: 'האגם המהובב'; בית צבי: 'צעצועים בעליית הגג', 'מגנוליות מפלדה'; סטודיו יורם ליונישטיין ותיאטרון באר שבע: 'לא על זמרים'. פרסים: 1990 פרס ע"ש חנה גוטליב רחובלום מטעם עיריית ת"א; 1997 הפרס ע"ש עדה בן נחום על תרגום 'שלוש נשים גבוהות', 'מאסטר קלאס', 'המונצ'א'. 2004 הפרס לתרגומי מופת ע"ש שאול טשרניחובסקי מטעם עיריית ת"א; 2005 פרס מתרגמת השנה על תרגום דמוקרטיה; 2006 הפרס ע"ש עדה בן נחום על תרגום 'העז, או מי זאת סילביה?'.

אילן רונן (בימוי)

מנהלו האמנותי של תיאטרון הבימה. מנהל אמנותי של "קבוצת צעירי הבימה" (2004-1996). מנהלו האמנותי של תיאטרון הקאמרי (1992-1984). מנהלו האמנותי של תיאטרון החאן (1982-1975). שותף להקמת הבמה הסאטירית בתיאטרון "צוותא" יחד עם הלל מיטלפונקט ויהושע סובול (1977). בין עבודותיו: 'עקומים', 'מחכים לגודו' (ת' חיפה), על עבודה זו נבחר ע"י אוניברסיטת מישיגן לאחד הבימאים הבולטים בשנות ה-80; בתיאטרון בית ליסין: 'מותו של ארכיסט', 'תשוקה', 'חשמלית' ושמח תשוקה; בתיאטרון הקאמרי: 'טוב' (הצגת השנה ובימאי השנה של עיתון 'מעריב'), 'קסטנור' (פרס מסקין למחזה המקורי באותה שנה), 'מיכאל קולהאס', 'אמא קוראז', 'גם הוא באצילים', 'נורה', 'חפץ', 'הבכיינים'; בתיאטרון הבימה: 'החייל האמיץ שוויקי', 'קן הקוקיה', 'מחכים לגודו', 'הקומיקאים', 'כתר בראש', 'שלמה המלך ושלמי הסנדלר', 'מלחמה', 'להקה'. זכה בפרסים ע"ש משה הלוי, שמעון פינקל, יוסף מילוא, פרס רחובלום על מכלול עבודותיו. ביים את 'קסטנור' בתיאטרון העירוני של הילברן, גרמניה (1988); ההצגה 'מיכאל קולהאס' השתתפה בפסטיבלים בינלאומיים באדינבורג ובוורשה (1987/88), בסיבוב הופעות בגרמניה (1988) וברוסיה (1990). ביים את 'גם הוא באצילים' בתיאטרון 'מאלי' במוסקבה (1990); ההצגה 'מחכים לגודו' השתתפה בפסטיבל מנצ'סטר (1994), 'מעגל הגיר הקווקז' בפסטיבל בינלאומי לתיאטרון גרמני (2000); 'מלחמה' בתיאטרון 'סטאבילה', טורינו; בתיאטרון 'קאטונה', בודפשט; בתיאטרון 'בולאנדרה', בוקרשט (אפריל, 2007).

כנרת קיש (תפאורה)

בוגרת תואר שני במגמה לעיצוב תיאטרון באוניברסיטת ת"א. מלמדת בביה"ס לתיאטרון חזותי ב"ס ובמסלול לעיצוב תפאורה בשנקר. עבדה כאסיסטנטית-למעצב באופרות בארץ ובחו"ל. בין עבודותיה: בתיאטרון הבימה: 'המאובן', 'ומולדת לז'חפה', 'קופסה שחורה' ו'הנאהבים והנעימים'; בתיאטרון בית ליסין: 'מירלה אפרת', 'מקוה', 'החדר הכחול' ו'איש הגשם'; בתיאטרון החאן: 'מלקולם הקטן ומלחמתו בסריסים'; אנסמבל עיתים-רנה ירושלמי: 'חלום ליל קיץ'; בתיאטרון המעבדה: 'מחזה חלום'; תאטרון אורנה פורת: 'מעלה קרחות' 2006; 'Pangs of the messiah' הוצגה בתיאטרון (Washington D.C) Theatre. זכתה במלגה ע"ש משה שטרנפלד 1995, קרן שרת (1996, 1998); הצטיינות דיקאן 1996; הצטיינות רוקטור 1997. סיימה בהצטיינות את לימודי התואר השני מועמדת לפרס האקדמיה לתיאטרון על עיצוב התפאורה ל'קופסה שחורה' (2004) ו'מקווה' (2005).

ילנה קלריך (תלבושות)

בוגרת אוניברסיטת תל-אביב, בעלת תואר שני בעיצוב תפאורה ותלבושות. עיצבה תלבושות להצגות תיאטרון הבימה: 'המאונך', 'יום הולדת לג'וזפה', 'הנאהבים והנעימים', 'נודניק'; תיאטרון הקאמרי: 'כוכב הקס האיטלקי'; תיאטרון גשר: 'גן הדובדבנים', 'וריאציות לתיאטרון ותזמורת', 'כולם רוצים להלוויד'; 'מיסטר בריןק'; תיאטרון החאן: 'אשר'; תיאטרון באר-שבע: 'איזבלה', 'בית הקפה'; תיאטרון בית ליסין: 'אני לא רפפורט'; תיאטרון מדיטק: 'פינוקיו', 'שמשון בר לשון'; תיאטרון חיפה: 'תופרות'; תיאטרון לילדים ונוער: 'הממלכה של קנטוקיי', 'צבעים בחול'; 'בי"ס למשחק בית צבי'; 'סימיו אהבה', 'הורים איומים'; סטודיו למשחק ניסן נתיב: 'מים רבים'; תיאטרון תמונע: 'סלינגר'. עיצבה תפאורה ותלבושות: סטודיו למשחק ניסן נתיב: 'בשפל'. עיצבה תפאורה: סמינר הקיבוצים: 'פרסים'. זוכת פרס יונסקו למעצבי תפאורה, תערוכה בינלאומית של מעצבי תיאטרון Prague Quadrennial 1999.

יוסי בן-גון (מוסיקה)

פסנתרן ומלחין. בוגר תואר ראשון ב"אקול נורמל סופרייר" בפריז. בוגר תואר שני ב"מנהטן סקול אוף מיוזיק" בניו יורק. הופיע כסולן עם כל התזמורות הסימפוניות בארץ. היה בין זוכי קרן שרת במשך 12 שנים ברציפות. בעל פרס אקו"ם להלחנה לתיאטרון לשנת 1992. זוכה פרס מרגלית להלחנה לתיאטרון לשנת 2000. זוכה פרס התיאטרון לשנת 2004 על ההצגה 'הנאהבים והנעימים'. הלחין וניהל מוסיקלית הצגות בכל התיאטראות בארץ. בין עבודותיו - תיאטרון הבימה: 'ירמה', 'ההולכים בחושך', 'בית ברנדה אלבה', 'קופסה שחורה', 'הנאהבים והנעימים', 'חודש בכפר', 'העז, או מי זאת סילביה?', 'מלחמה', 'אוטיגונה'; תיאטרון בית ליסין: 'מתנקשים', 'עשו עליך פעם סרט', 'אלטנה', 'חשמלית ושמה תשוקה'; תיאטרון באר שבע: 'כשאת אומרת לא'; התיאטרון הקאמרי: 'אשכבה', 'נורה', 'הבכיינים', 'כטוב בעיניכם', 'קברט חנוך לוין', 'מעיון הכבשים', 'אמא קוראז', 'המלט', 'המפיקים'; תיאטרון הרצליה-צוותא: 'ים', 'יבשה', 'ים'; תיאטרון חיפה: 'האשה שבישלה את בעלה'; פסטיבל עכו: 'מרומות'.

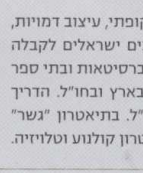

מרינה בלטוב (תנועה)

כוריאוגרפית ובימאית. מלמדת בסטודיו למשחק של ניסן נתיב ובסמינר הקיבוצים. בין עבודותיה: בתיאטרון הבימה: 'המכשפה', 'הנאהבים והנעימים', בתיאטרון גשר: 'השטן ממוסקבה'; בתיאטרון בית ליסין: 'צור ירושלים', באופרה הישראלית: 'אלקטרה'; בתיאטרון החאן: 'מאקניל'. בימה בשיתוף נטלי שילמן את ההצגות: 'הלוז!', 'פרוייקט פחד'. בשנת 2005 הקימה בשיתוף עם נטלי שילמן את 'זיגוסה' סטודיו תיאטרון תנועה, בין עבודותיהן: 'התיבה' (מחולטה 2005), 'הליקון' (פסטיבל שירה ישראלית צעירה 2005), 'סדוקציה' (בית במל 2006), 'הטריפ של ציונה' (פסטיבל אביב ישראלי 2006), 'תלוי במה' (סטודיו זיגוסה 2007), 'עובר וש' (תמונע 2007). זוכת שלושה פרסי התיאטרון בתחום עיצוב תנועה.

יוני לוקאס (שפה ודיבור)

עובד עם שחקנים וזמרים בעברית ובאנגלית, על מבטאים, דיאלקטים, סגנון תקופתי, עיצוב דמויות, שינוי קול, דיקציה, תקון לקווי דיבור והמעבר מתרבות לתרבות. מכין שחקנים ישראלים לקבלה לבתי ספר ואודישנים בחו"ל ושחקנים עולים חדשים לעבודה בארץ. לימד באוניברסיטאות ובתי ספר למשחק בישראל, אנגליה וארה"ב. הדריך שחקנים בעשרות סרטים והצגות בארץ ובחו"ל. הדריך שחקנים והעביר תרגום סימולטני בפסטיבל ישראל ובתיאטראות בארץ ובחו"ל. בתיאטרון "גשר" משמש כיועץ ואחראי לנושא שפה ודיבור. עורך ומתרגם טקסטים ושירה לתיאטרון קולנוע וטלוויזיה.

פליס רוס (תאורה)

בין עבודותיה: תיאטרון בית ליסין: 'מסעותי עם דודני', 'מקווה'; התיאטרון הקאמרי: 'עוץ לי גוץ לי', 'פיגמליון'; תיאטרון הבימה: 'משרתם של שני אדונים', 'הכסאות', 'החייל האמריקני שווייק', 'אנטיגונה'; תיאטרון החאן: 'נולדו אשמים', 'מידה כנגד מידה'; תיאטרון באר שבע: 'רוחות', 'המתחזה'; בתיאטראות שונים בפולין: 'קרס', '4.48 Psychosis', 'Cleansed', 'הדיבור', 'הסערה', 'הבקאי', 'ריצוד השני', 'מלכים באמריקה'; בתיאטרון Schaubühne ברלין: 'בג'ונגל הכרך'; בתיאטרון הלאומי הצרפתי בניצה: 'חלום ליל קיץ'; בתיאטרון Schauspiel בבון: 'בעקבות הזמן האבוד'; בתיאטרון Schauspielhaus Hannover: 'מקבת'; בתיאטרון Toonegroep באמסטרדם: 'Madame de Sade, Speaking in Tongues'. האופרה הישראלית החדשה: 'הספר מסביליה', 'המדיום', 'בגני אוניגין', 'מסע אל תום האלף', 'לה טראוויאטה'; האופרה הלאומית של ורשה: 'Don', 'Pique Dame', 'Rex', 'Ubu', 'Don Carlos', 'Otello', 'Oneigin', 'Giovanni', 'Wozzeck'. האופרה הלאומית בושינגטון די סי: 'Andre Chenier'; האופרה בפוזנן: 'Cosi Fan Tutte'; האופרה בפריז: 'Iphigénie en Taurides', 'Vec makropoulis'; האופרה במינכן: 'ייבגני אוניגין'.

השחקנים

יבגניה דודינה (אנה)

בוגרת האקדמיה הממלכתית לאמנות במוסקבה. שיחקה בתיאטרון ע"ש מאייקובסקי. המפגש בין יבגניה דודינה לבין אחד ממורי התיאטרון, יבגני אריה, הביא להחלטה הסופית לעלות לארץ ב-1990. יבגניה הצטרפה לתיאטרון מיום היווסדו. בין תפקידיה: בתיאטרון "גשר": 'רוחקרץ וגילדשטרן מתיים' (אופליה), 'משפט דרייפוס' (מריס), 'מולייר' (ארמדה), 'האידיוס' (אגלאיה), 'אדם בן כלב' (ז'ני גרטנו), 'בשפל' (נטשה), 'טרטיף' (דורין), 'עיר' (בסקה), 'הילד באבל', 'שלוש אחיות' (מאשה), 'אוכלים' (איזבל), 'מזימה ואהבה' (ליידי מילפורד), 'מר ברינק' (דודה דימטריה), 'חלום ליל קיץ' (פאק), 'העבד' (ונדה-שרה), 'שושנה' (בטי סלונים), 'נישואי פיגאר' (כורובינו), 'מדיאה' (מדיאה), 'גן הדובדבנים' (לובוב אנדרייבנה רייבסקיה). השתתפה בתוכניות טלוויזיה רבות ביניהן: 'בתים נירירוק', 'סיטון', 'בלש בירושלים', 'רחוב סומסום', 'במרחק נגיעה', 'בסרטים: 'קרקס פלשתינה', 'קיצור תולדות האוהבים', 'ז'נטילה', 'קלרה הקדושה', 'טנגו ללקי חמה', 'made in israel', 'היה או לא היה', 'האסונות של נינה', 'מכתבים לאמריקה', 'סיפור חצי רוסי'. בשנת 1988 זכתה בפרס רוזנבלום, זכתה בפרס התיאטרון לשחקנית השנה על תפקידה ב'חלום ליל קיץ' - 2001/2002; פרס התיאטרון לשחקנית השנה על תפקידה ב'העבד' - 2002/3; זוכת פרס קרן אמריקה ישראל ע"ש קלצקין 2004/2005; זוכת פרס השחקנית הטובה בפסטיבל קולנוע היהודי בוורשה - על תפקידה בהיה או לא היה; נשואה למלחין הבית של "גשר", אבי בנימין ואם לילדה.

רמי הויברגר (ליון)

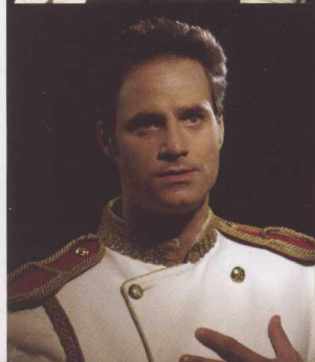
השתתף בהצגות: 'מקבת', 'המלט', 'גם הוא באצילים', 'שלוש אחיות', 'העלמה ז'ולי', 'תעתועון', 'חמץ', 'שבעה', 'פופקורן', 'שתי טיפות מים', 'קן הקוקייה', 'מחכים לגודו', 'קופסה שחורה', 'מלחמה', 'תקופת הסתגלות', 'נודניק'. שיחק וביים את 'תמונות מחיי נישואין', בטלוויזיה: 'החמישיה הקאמרית', 'מבצע סבתא', 'הבורגנים', 'בטיפול', בקולנוע: 'שגל באוגוסט', 'רשימת שינדלר', 'כלבים לא נובחים בירוק'.

אלכס אנסקי (קארנין)

שחקן ומנחה תוכניות ברדיו ובטלוויזיה. בוגר ביה"ס למשחק של הבימה וביה"ס לתקשורת RCA בניו יורק. בין תפקידיו: בבימת השחקנים: 'מלקולם הקטן', 'אלפי', בתיאטרון הבימה: 'זעקי ארץ אהובה', 'אותלו', 'השכונה', 'אדם וחווה', 'העז, או מי זאת סילביה' (רוס), 'סונטת סתיו' (ויקטור); בתיאטרון חיפה: 'ארטורו אוי', 'פלטנוב', 'הרוד מקייפטאון'; בתיאטרון באר שבע: 'אחרון ימיה'; בתיאטרון הקאמרי: 'הפטנט', 'פיגמליון', 'הורדוס', 'דמוקריטיה'; באופרה הישראלית: 'גבירתי הנאה'; הצגות יחיד: 'סמינר לחזרה בתשובה', 'נבלות', 'אני לא דרייפוס'.

קובי ליבנה (ורונסקי)

בוגר "בית צבי". בין תפקידיו בתיאטרון הספרייה: 'מלחמת טרויה לא תפרוץ', 'שרה סמסון'; בתיאטרון תמונע: 'העורבים של מר ולטר', 'שעונים'; הצגות הילדים: 'מכתבים לאח', 'אהבת איתמר', 'מעלה קרחות', 'נטע זר', 'שבעה במכה אחת'; תיאטרון בית לסי: 'סקפינו', 'על עכברים ואנשים', 'אלטלנה', 'רק אתמול נולדה'; תיאטרון חיפה: 'עד התביעה', 'מפעל חייו'; בטלוויזיה ובקולנוע: 'לגעת באושר', 'תיק סגור', 'משפחת עזאני', 'מיכאלה', 'אהבת קיץ', 'כיפור', 'תסתכל לי בעיניים'; במהלך לימודיו זכה במלגה ע"ש רפאל קלצקין ובמלגת קרן שרת.

יובל סגל (ורונסקי)

בוגר ביה"ס למשחק יורם ליונשטיין 2000. עד גיל 22 היה אלוף הארץ בסייף. בתיאטרון הבימה: 'זוגיות', 'במלחמה כמו במלחמה', 'עקב אכילס', 'צורה לאהבה', 'הנאהבים והנעמיים' (עזריאל), 'חודש בכפר' (אלכסי), 'אכזר ורחום' (ג'ונתן שר בממשלה), 'חתונה מושלמת', בתיאטרון בית ליסין: 'דצמבר', 'בסדרות הטלוויזיה: 'טירונוט', 'והמכון', 'פרשת השבוע', 'בקולנוע: 'זמן אוויר', 'מתנה משמיים', 'לרקוד', 'אלוהים של מלכה', בטלוויזיה: 'מנחה טלטינימה', 'קצרים'.

דורית לב-ארי (דולי / הרוזנת ורונסקי)

בוגרת הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב, 1994. בין תפקידיה בתיאטרון: תיאטרון הבימה: 'תקופת הסתגלות', תיאטרון הקאמרי: 'בשם האהבה' (ניקי), 'חברות הכי טובות' (תירצה הצעירה), 'כטוב בעיניכם' (סיליה), 'טובים השניים' (מקדית קבלה); תיאטרון חיפה: 'צייד המכשפות' (מרי וורן), 'החתונה האחרונה' (הכלה); תיאטרון גשר: 'כפר' (דיצה העז), 'טרטיף' (מריאן) 'שלוש אחיות' (נטשה), 'אדם בן כלב', 'בשפל', 'האידיוט', 'רוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים', בטלוויזיה ובקולנוע: 'בנות בראון' (דפי); 'מיכאלה' (נוגה); 'אישה מרציפן' (טל); 'אין שמות על הדלתות' (איה) והופעות אורח: 'אהבה זה כואב', 'המכון', 'פלורנטיין', 'הפוך'.

אורי הוכמן (סטיבה / פטריצקי)

בוגר הסטודיו של ניסן נתיב ובית הספר רימון. שירת בלהקת הנח"ל ובתיאטרון צה"ל. זוכה פרס רחובלום, 1999. בין תפקידי: בתיאטרון הבימה: 'המוות ישב לידי', 'כתר בראש' (אדוניה), 'הקומיקאים' (בן קלארק), 'רומנטיקה' (הסגור); בתיאטרון הקאמרי: 'הסוחר מוונציה' (לורנצו), 'דבר מצחיק קרה' (הרו), 'שיינדלה' (יוסל), 'פעורי פה' (הסריס), 'אדון וולף' (זאבי), 'קרום' (ברטולדו); בתיאטרון גשר: 'הנהר' (ואסילי דאניליץ); בתיאטרון חיפה: 'אירמה לה דוס' (רובר לה דאם); בתיאטרון החאן: 'אנאגלתייה' (אסיר), 'הנסיכה איבון' (הנסיך פיליפ), 'מילה של אהבה' (אחמד), 'מלחמה על הבית', 'בגידה', 'מישהו נפל'; בתיאטרונטו: 'געגועי לקסינג'ור'; התיאטרון לילדים ולנוער: 'הקץ של העץ', 'ילדה של שבת' (יחזקאל), 'אגדה על קערה ומצקת' (מלך קוש), 'מצפונת ואנטון' (אדון מוגה); בטלוויזיה: 'לתפוס את השמיים', 'היעלמות', 'טייק אווי', 'הפרקליטים', 'תיק סגור', 'אמא ו', 'הדיפלומטים', 'צימרים', 'החצר', 'מיכאלה', 'מה אתה סח', 'הכל דבש', 'בית ספר', 'על קצות האצבעות'; בקולנוע: 'באמצע הסרט', 'הפיתוי', 'קצוות פרומים', בימוי: 'הקרפדים', 'סמולרצ'יק', 'שטויות', 'פקידים', 'ראיון עבודה' (פרס ראשון בפסטיבל תיאטרון קצר), 'הזירה', 'עד אפס מקום' (ציון לשבח); פסטיבל הצגות ילדים בחיפה: 'סברס' (מקום ראשון).

הילה וידור (קיטי)

בוגרת ביה"ס למשחק של יורם ליונשטיין, 2001. בין תפקידיה: 'בית ברנרדה אלבה' (אדלה), 'שלוש נשים גבוהות' (אשה ג'), 'מותו של סוכן' (מיס פורסייט), 'חתול רחוב' (נטלי), 'פרפרים הם חופשיים' (גיל), 'טייפ' (איימי), 'סונטת סתיו' (הלנה). בטלוויזיה: 'בסדרה 'כנפיים' (אלכס), בטלוויזיה 'ילדות רעות' (מישל). בקולנוע: 'הדברים שמאחורי השמש' (מיכל), 'חתונה' (הכלה).

רותי לנדאו (הנסיכה בטסי / אנאתה)

בוגרת ביה"ט לאומניות הבמה "בית צבי" 85. בין תפקידיה: בתיאטרון הבימה: 'הבחורים בדלת ממול', 'בוסתן ספרדי', 'קן הקוקיה', 'מניין נשים', 'הנאהבים והנעימים', '8 נשים', 'חתונה מושלמת', 'העד' (בת' לילדים ולנוער); 'בצחוק ודמע', 'נפט' (פסטיבל עכו), 'כאילו בחלום' (ת' הספרייה); 'המלאך הכחול' (ת' ב"ש), 'פיצפונת ואנטון' (ת' לילדים ונוער); בקולנוע ובטלוויזיה: בסרט 'ולקחת לך אשה', ובסדרת הטלוויזיה 'חלומות נעורים'.

חיים חובה (ואסילי / המוות)

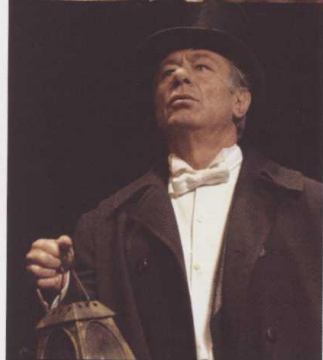
בוגר בית הספר לאומניות הבמה "בית צבי", 1974. בוגר אוניברסיטת ת"א, הפקולטה לאמנויות, 2003. בין תפקידי: בתאטרון הבימה: 'אמא קוראז' (איילוף), 'מי תהום' (אברם), 'חלום ליל קיץ' (דימטריוס), 'גן ריק' (איתמר), 'הנפש הטובה מסצ'ואן' (יאנג סון), 'מראה מעל הגשר' (מרקו), 'סולו' (פראדו), 'תינוקות בלילה' (יוחנן פוקס), 'הילד חולם' (המפקד), 'מקבת' (בוקו), 'זינואה' (פריש/רב), 'הר לא אז' (נומורה), 'הדיבוק' (נחמן/קבצן), 'יוליס קיסר' (דקיוס), 'הבעל הנצחי' (וולצ'ניוב), 'אנשים קשים' (בני אלטר), 'חבילות מאמריקה', 'בגדי המלך' (שר הבריאות), 'כתר בראש' (יואב בן צרויה), 'מבקר המדינה' (פוסטה), 'אנטיגונה' (מזקני תב"י); בתאטרון באר שבע: 'מודליאני' (מודליאני), 'דון ז'ואן' (דון ז'ואן), 'השטן במוסקבה' (המאסטרו), 'תופים בלילה' (קראגלר), 'סיד' (הלר), 'טרטיף' (דמיס); בתאטרון בית ליסין: 'על המדרכה' (שמעון), 'נטושים' (עלי); בתאטרון צוותא: 'חיילים יצאו לדרך' (פחמיה); בתאטרון הספרייה: 'המוקיון' (המוקיון).

אלאין ולג'י (המוות / ניקולאי / כומר)

בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב. בין תפקידי: 'השטן ממוסקבה' ו'אופרה בגרוש' (תיאטרון גשר); 'דאוס אקס מאכניה', 'לביינט', 'לשבור ת'שיא', 'קולאז' לאור ירח', 'מסע האנשים הכחולים', 'ארבע עונות' (תיאטרון קליפה). כמו כן בפסטיבלים ברחבי העולם באיטליה, אנגליה, גרמניה, ספרד, אוסטריה, צרפת, אדינבורג וקוריאה הדרומית. 'שושנת יריח', 'וויצק' (בתיאטרון מלינקי), 'באדנהיים 1939' (תיאטרון הקאמרי), 'התיבה' (קבוצת 'זיגוטא'), 'הטריפ של ציונה' (תיאטרון הסימטה); הפקות עצמאיות - 'ריקוד לבן' (פסטיבל עכו ופסטיבל בת ים); 'איבנוב' (תיאטרון החאן). כמו כן יזם, הפיק ויצר את ההצגה 'אורקסטרא' מלגות: קרן 'אמריקה ישראל' לשנת 2000; מלגת הצטיינות במגמה לתיאטרון עירוני א', קרן יהושע רבינוביץ' 2003.

לאה קמחוי (אישה ברכבת / אומנת / אחות)

בוגרת הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין. בין עבודותיה בתיאטרון: 'פרפרים', 'ארובות בשמיים' (תיאטרון הכרכרה), 'נסיכות וחיילים' (פסטיבל עכו). בין עבודותיה בקולנוע: 'The First Seven Days', 'נטול 95', 'קאובי של נוצות' (פרוייקט 48 שעות). בטלוויזיה: קליפים בערוץ המוסיקה.

לעבוד עם טולסטוי

הלן אדמונדסון על עיבוד הרומן
'אנה קרנינה' לתיאטרון

בפעם הראשונה שקראתי את 'אנה קרנינה' שקעתי לחלוטין בסיפורה של אנה. נוכחותו של לויין כמעט הרגיזה אותי. מצאתי את עצמי מדפדפת בספר, בודקת כמה עוד נותר לי לחכות עד הופעתה הבאה של אנה. כששוחחתי בנוגע לרומן עם ננסי מקלר (מי שעתידה היתה לביים את העיבוד הבימתי שעלה באנגליה לראשונה ב-1992), הופתעתי לגלות שתגובתה לקריאה היתה הפוכה לשלי. היא הוקסמה מסיפורו של לויין - אהבתו לקיטי וחיפושו אחר משמעות החיים. קראתי את הספר שוב. לויין התחיל לעניין אותי, אך השאלה שהעסיקה אותי היתה מדוע טולסטוי בחר לשלב את שני הסיפורים יחד. מהם היחסים בין אנה ללויין?

חיפשנו יחד תשובות לשאלה והבנו עד מהרה שעיבוד של הרומן חייב לכלול את שתי הדמויות. בלי לויין, אנה קרנינה הוא סיפור אהבה, אמנם יוצא דופן ואפל, אך ביסודו של דבר רק סיפור אהבה. נוכחותו של לויין היא זו שהופכת את הסיפור לדבר-מה גדול. כשבחרנו לאחוז בשני הסיפורים יצרנו לעצמנו הרבה בעיות. סיפורו של לויין אינו דרמטי כשלעצמו. "מה?! להפוך את לויין לדרמטי?!" אנשים צעקו עלינו כשחשפנו את כוונותינו. כמובן שזה רק עודד אותנו להמשיך...

התעודדנו כשצפינו בעיבודים הקולנועיים לרומן: אלה טיפלו רק באנה ולא השיגו דבר מעבר לקלישאות מלודרמטיות. התעודדנו עוד כשביקרנו ברוסיה: גילינו שמבחינת הרוסים שתי הדמויות מוכרות ומוערכות במידה שווה. "לויין חייב להיות חלק מאנה", אמר לנו איש אחד, "ואנה חייבת להיות חלק מלויין".

הבימה

התיאטרון הלאומי

מנכ"ל: אודליה פרידמן, בני צרפתי. מנהל אמנותי: אילן רונן

מנהלת המחלקה האמנותית: רות טון-מנדלסון כמאי בית: חנו פיש

דרמטורג: דר מרים יחיל ווקס
קשרי חו"ל: דר' ורדה פיש

שחקני התיאטרון

אפרת אביב, דניאל אפרת, אורי אברהמי, נירית אהרוני-שוויצר, נצר אלוני, גילה אלמגור, אהרון אלמוג, רותית אלקביץ, אורי אמנון, אלכס אנסקי, יותם אסולין, דפנה ארמוני, אורי ברך, איה בוקשטיין, ריקי בליץ, אורי באזי, דביר בנדק, שמחה ברבידו, ליליאן ברטו, מיכל ברנז, דוית גביש, רבקה גור, ליאת גורן, גלית גיאת, יעל דואני, רמי הויברגר, אורי הוכמן, צחי הלוי, רוברט הניג, הילה יוזרו, גיא זורצ'ק, רותם זיסמן, חיים חובה, קלרה חורי, סיוג חומה-פריצקר, עדינה חיימס, סיוון טל, עידית טפרסון, עודד יחזקאל, יעקב כהן, שמעון כהן, שני כהן, מוכאל כורש, לילך כספי, דורית לכארי, אמיר לוי, אילן ליבוביץ, רותי לנדאו, מוקי, אברהם מור, מיכה מוריס, מוני מושונוב, אדיר מילר, שירי מימון, רועי מירון, יגאל נאור, דב נבון, שירלי נוב, ויבל סגל, שחקן סגל, אושיי סהר, עמי סמולצ'צ'ק, רודי סעדה, יעל עמית, רובי פורת-שוכל, אסנת פישמן, אמיר פיי גוטמן, אלכס פלג, הילה פלדמן, קרן פלס, יעל צבי, טל דקדוקי, עדי צורה, אבי קושניר, דבורה קידר, פני קידרון, ליא קניג, סטיאנה קלייס-אולריך, גיל קפטן, קרן ראובן, נתן רביץ, אסתר רדא, אילת רובינסון, ינתן רוזן, עידו רחנברג, אורנה רוטברג, קרן רון, ויבל רז, דב רייזר, פולי רשף, יגאל שדה, גומא שירי, סיון ששון

השחקנים הוותיקים

מוסקו אלקלעי, יהודה אפרוני, נחום בוכמן, שלמה בר שביט, ישראל בירדסן, רוזף ברין, מרים זוהר, עדה טל, אליעזר יונג, שמואל עצמון, טובה פרוז, פנינה פרח, דליה פרידלנד, אתל רובינסקה, ישראל רובינצ'יק

רופא התיאטרון: דר' ג'קי סרוב
רופא אף, אוזן, גרון - מומחה להפרעות קול ובלעיה: דר' יקי כהן

מינהלה - אחזקה

מנהל הבית: חיים אמיאיל
חשמלאי הבית: סלומון עובדיה
מרכזנים: זאב מירב / ציפי זמיר
מנהל רכש: יניב איתן
מנהל מחלקת סדרנים: יניב איתן
סגן מנהל מחלקת סדרנים: עמית אופנר, רועי טינסקי
סדרן אחראי: יוסי דיל, נתי חכים, יאיר טלמור

מנהלת כספים: רינת שני

מנהל פרויקטים מיוחדים: גדי בר עוז
מנהל מחלקת פרסום ויחסי צ"ע: יעקב כהן

רועי טינסקי, מלי ציון
מנהלת לשכת מנכ"ל: מירי בביש
מזכירות לשכת מנכ"ל: רותית עזיאל

מנהלת כח-אדם: שוש בר דוד
פקידת כח-אדם: לירון בראמי

להפקת 'אנה קרנינה'

מנהל טכני: יבגני סולוס

סגן מנהל טכני: אציקי חיים

ביצוע תאורה: יחזקאל שלמה

הפעלת סאונד: עמית פלד,

דודר לוצטי

תפעול אבזרים ותלבושות:

ויטלי רחנפסט, אביטל פלג,

ג'טה מילר

איפור ועיצוב פאות ותסרוקות:

אסנת שגיאי

תפעול פאות:

עינב ווינשטיין

הנהלת חשבונות

מנהלת חשבונות ראשית: שרה שדה

מחלקת כספים:

אורית מושקוביץ, תקוה גחפי, טלי רובינסקי,
מיטל חואזי, מירי מרום, קרן קורקוס

מחלקת שיווק ומכירות

מנהלת מחלקת שיווק ומכירות: רוית שקורי

עוזרות למנהלת מחלקת שיווק:

ענת נתן, אביב שמאלי

מכירות מחלקת חינוכת: אטי ליבק

שיווק פרויקטים ומכירה לקבוצות:

סיגל סויד, ששי קינן, מיכל בלכמן-צוקר, סימי מאירסון, דנה לוטן

מנהל שיווק חוץ: איתן אדר

מנהלת מח' שרות לקוחות-מננים: רד ויסמן

מנהלית משמרת: אילן וולשטיין, שרית מולנד

קופאים: עליה וילחוביץ, תמרה ניר

הפקות

מנהלת הפקות: ירדנה אסולין

מנהל מחלקת מנהלי הצגה: אבי ג

מנהלי הצגות: רינת אריפול, אבי ג, כרמית חלק, קארין סילג, דנה פלטר, דבורי ריס, בני שמשילוי, ליאור אלמגור, שחר בוכוואלד, רותי פלד-ברטל

צוות טכני

מנהל תפעול: חיים אמיאיל

מנהל ייצור: גונר זטברג

נגר: רוני סלם

מנהלת מחלקת ייצור אבזרים: טלי זליגמר-שטוקהמר

ויטלי רחנפסט, אירנה ויינברג, חגית אביר, רותי הרמן, אביטל פלג

מעצבת ומנהלת מח' פאות: אסנת שגיאי

סאינות: ערית אבידן, ליאת אמיר, שרה גור, אירנה ויינברג, נדה סמורגון, מורן קדוש, נועה גרנות

מנהלת מחפרה: דניס לניג

תפירה: חנה חסון, ואדים לין

מנהל מחלקת תאורה: מאיר לניג

ירוק אורושר, ראובן יצחק, רחל צור, אורן פולצ'ק, אבי פקלר, חיי שלמה, יעקב שפיצנברג, יגל גלילי, משה שיכמן

מנהל מחלקת קול ויזואל: אריק אביגדור

סגן מנהל: ליאונרד פרי

מפעילי קול: טאשה דולנוב, אנטון ויתקין, אוהד ורסנו, יעקב ניקולטיץ, עמית פלד, ליאור רביז, תומר וקסנברג, דודר לוצטי

מנהל מחלקת במה: נתן ליבוביץ

שמואל בושאר, בוריס ברק, יוסי ברכה, מיכאל גיבנט, משה דוד, נחמס ואחטון, ולדימיר יחזקוב, אורן חדידה, יצחק חיים, רמי לוי, איתן משה, דודר מנדלסון, איתן סביליה, יבגני סולוס, גיא פיילר, יוסף פרג, יוסי דבז, יעקב קדישמן, מיכאל רוקובסקי.

מחלקת תפעול אבזרים ותלבושות:

מנהלת: חנה נחמד

אווה אוסנה, חיה נימן, רוית גליקמן, ענבל יונה לוי, ג'טה מילר, אברהם פפו, דקלה פובר, שירלי קונס, אביטל פלג, ויטלי רחנפסט, נירית חוינה, אפרת כהן

ביצוע תלבושות, פאות ואבזרים להצגה: מחלקת ייצור, תפאורה, פאות ומתפרה - תיאטרון הבימה

הנהלת שומרת לעצמה את הזכות לעשות שינויי ליהוק עקב מחלה או סיבות בלתי נמנעות אחרות.

התיאטרון הלאומי "הבימה", שדרות תרס"ט, ת.ד. 222 ת"א 61001, טל: 03-5266666, פקס: 03-5266677

אתר אינטרנט: www.habima.org.il

אגודת ידידי התיאטרון הלאומי הבימה

מייסדת ונשיאת כבוד: ענרד אורה גולדנברג	אלשטיין לילי אנג'ל ענת ואודי ארקין דודיס ומורי בירן גינה ודני בלנש קיי בנק פרידליס בנק לאווי בנק מורדכי-ספנות בנק ריבה וצבי בר-ספילד אסי בר-ספילד אורה גולדנברג הילה גור אילן גורביץ אריאלה וגרשון גורביץ מוניק ומנחם גורביץ שרה ומאיר גור-אור שרה ואיציק גורשטיין איתן ואסטרק ענת גרנות חיה דוד גרנות נעמי יוסי דואק רות ויעל אבקסיס דנקר אורלי ונחמי הורביץ דליה ואלי הורביץ ענתה וישראל	הירשברג אנה ומיכאל הלפרין דורון הפניקס הראל אורה ואביקים וינגוד אליהו זינגר אסתר ויצחק זלקנד שרה וגרשון זרניצקי אורה ויוסף חבס מירי והרצל חגן ספיה ואריה חכמי-קנפר ניצה טבע טייק יהודית והנרי טייק עירונה טל עמליה י. גורניצקי ושות' יונס אלי יט-שחור נעמי ומנחם ינאי שלמה יפו עליה ירון ג'אן ושמעון ירון צילה כהן אילה ואלי כהן עדה ומיכאל כהנא טלי ושלמה ליביא דוד	לנדאו ליאורה ואלי לנדסברג ברנו לנדסברג דיתי ואלכס לסט רותי וגבי מאור גליה והושע מאירי תקוה ונתמן מדגס שוקי מודעי מיכל מוס-נופך מימי ואיציק מטלון ענת ומוראל מימון קובי מינסקביץ אריה מלמד דליה ואלדד מנדלבאום מירב ושלמה מרום ליבי ואילי נאמן דליה ואברהם נתנאל ענני ועוזי סאמט ורדה וחיים סביר רינת וגורי סגול טובה וסמי סדן שמחה ערויאלנט איה עצמון זיוה פורר מיכל דוד פירון זהבה ומיכאל פלדמן איה חאב פפר אסתר ויוכב	פרדקין אברהם פרופר אתי וגד פרופר סחי ודן פרשקף דליה ויוסף צ'רולי תמר צ'רניאק עפרה קאופמן נעמי ורפי קחונבסקי מירה וצפירי קונדה ציפי ואפרים קוריצקי נירה קז אמיר קצין יהודית רותי קריה זמירה רותי רביד נאוה ואברהם רחב הילה רותי רובין אסתר רובין ציפי ופנחס רובינשטיין מיכל רובינשטיין רומה רוטנברג ריקי רוטנברג אלה ריס איטה שוחר צפריה ויצחק שחק גיטה ויוסי שטיינברג אירנה ועוזי שטיינמץ אינאס ובני שטרן עידו	שלום שי שפיגלר רותי ושמואל שקד חיה ואהרון שקד שושנה וישעיהו שרון רותי ושלמה תשובה חיה ויצחק התורמים ל'מושב כבוד' באולם רובינא אזקסון רות ואליהו אתינגר דינה ותמר רוז'ר גולדנברג אורה ואמנון גפני ענתה וישראל חב' הפניקס חב' מלונות זן ומשפחת פדרמן לפידות גילה ועמי מאיר שרה דל מפעל הפיס משפחת עופר סם סבה קרן דורון (שוויץ) רובינשטיין רומה רסין עמנואל שטיינברג עוזי
---	--	---	---	--	---

הנהלה ציבורית

יו"ר ההנהלה הציבורית: **אשר גרינבאום**
פיני בדש, אהרון ידלין, משה זילברמן,
אריאלה טרנר, פרופ' גיורגי מרקוביץ,
דוד יוסוב, ריימונד אברג'יל, מאיר אנגלרט,
חיים יוספי, אייל בוחבוט, עפרה חן,
עיד גיזל אללוף, ראומה גליסקו, עליזה מטר,
אריה קליימן, יוסי רייך, משה גולדפרב,
דר איתן חיי-עם, גשרה שוורץ, פחפי רבקה כרמי,
אבנר מימון

הנהלה

מנכ"ל ומנהל אמנותי: **נתן דטנר**

מנהל אדמיניסטרטיבי: **אורן אהרוני**
מנהל ייצור: **יואב מהרבני**

מנהלה

דרמטורג ויועץ אמנותי: **רועי הורוביץ**
מזכירת התיאטרון: **נעמי אלתר**
מנהל טכני: **אבי קובני**
מנהלי הצגה: **שלמה לסרי, איציק קריספין**
חשבת: **אתי סאסי, רו"ח**
הנהלת חשבונות: **שרה כהן**
חשבות שכר והנה"ח: **אילנית דחליקה**
יחסי ציבור והפקה: **שגית בכר, לנה ברויידו**
מכירות חוץ: **רונית אביטל**
מכירות ופרסום: **אושרה דנן**
מנהלת המחלקה החינוכית: **יפעת יהב**
רכז תוכן חינוכי: **מאור אלקיים**
מנהלת קופה: **אילנית וקנין-בקר**
קופאיות: **שרונה גז, למור עבדו, מיר גולדשטיין,**
עינב אדרי, כרמית ספנוב
מנהלת מח' מכירה ושירות: **אילנית אלוש**
נציגות מכירה: **רויטל דידי, מזל אבר,**
אירית אדרי, ויקי בן עמי, שירן אשכנזי
מנהלת פרויקטים שיווקיים: **ורד דהן**
מבקר פנימי: **אלברט פרץ, רו"ח**
מבקר חיצוני: **שכטר, מאס, קריספל ושות' רו"ח**
יועץ משפטי: **קדם, גנס ושות' עו"ד**
ממונה בטיחות: **יעקב הכהן**
רופא התיאטרון: **ד"ר מיקי גידון**

צוות טכני

מנהל במה ראשיים: **משה הראל, אלי יוספי, ירום אל**
צוות טכני: **אריה לוצ'טו, מוטי ברהום,**
רוני בקר, חנוך אברהם
מנהל ומעצב תאורה: **שמואל מור**
תאורה: **שמעון זרחי, אבי זוהר**
מנהל מח' סאונד: **אופיר ספיר**
מח' סאונד: **ניר רובין, אבודרם קובי**
פאניתי: **רעיסה פודלובה**
מלבישה: **לריטה מגרוב**
אחזקה: **רחל צנצאשוילי**

להצגה זו:

מנהל ייצור: **יואב מהרבני**
מנהל הצגה: **איציק קריספין**
מנהל טכני: **אבי קובני**
מנהל במה: **ירום אלי**
תפעול תאורה: **שמוליק מור, שמעון זרחי**
תפעול סאונד: **אופיר ספיר, ניר רובין**
רקווזיטור: **אריה לוצ'טו**
מלבישות: **רעיסה פודלובה/לריטה מגרוב**
בניית תפאורה: **'אהרוני תפאורות'**
צילום תוכניה:

יוסי צבקר

הסעות: **אמינות בשירות**
הובלות: **משה צמח**

משך ההצגה: **כשעתיים וחצי (כולל הפסקה)**
הצגה ראשונה: **19/11/07**

תודה מיוחדת ל:
גבי מרתה גדה-קונטי טולסטוי
אילריה, לירן ואדם שטילר-טימור

שחקני תיאטרון באר-שבע

לשנת 2007

(לפי סדר הא"ב):

אבו ורדה יוסוף, אוריה אבי, אור קרן, אליוביץ
אלי, אסולין יפית, אסף רועי, אפרוני יהודה,
ביטרמן רון, בן-ארי שמיל, בן דוד אודי,
בן ששון לירון, בנאי-שחף לני, ברטנוב שלומי,
גורן ליאת, גורן שושה, גליקו רינת, גלעוז-עילי
תמרה, גרי מירב, גרשון אילנית, דובינצ'יק
לוסי, דור-חיים אלי, דנון-זקס חן, דנקר אלי,
הבר נטע, וינברג עמי, וסרמן גיל,
זורע עדי, זיטנר לביא, חירוי מכרם,
חן שולה, טירי אבי, יעיש אמיתי,
כנען אורית, כרמל דוד, לאור ערן,
לביא עמוס, לוטרינגר אלון, ליפז-מיכאל
רונה, מדינה נאוה, מוסקונה אריה,
מדגיר מאיה, מימרן שמעון, מנצור תבור,
מסנר ענת, נאמן נטלי, נדיר ניר, נוני גאולה,
סבן עינב, סורז'ין-פישר הילה, סולזר נעה,
עדני אדוה, עמר מיטל, קוזלובסקי רודיה,
קוסוביצקי אסתי, קורן אודיה, קרן אהובה,
רבינוביץ נירה, רוט חנה, שובל-פורת רובי,
שחר רון, תורג'מן דן, תלמודי יובל